

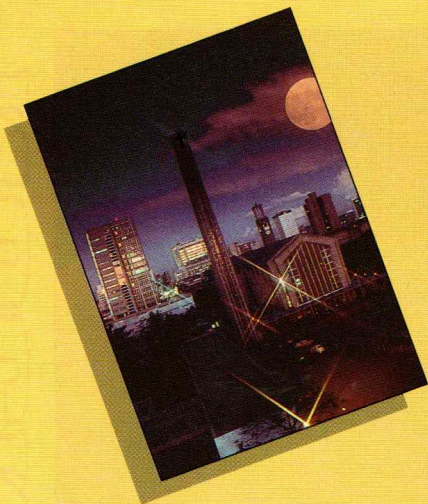
GLAS

**SKOPO ME
KOŠTALO**

NOĆNI ŽIVOT

NOĆNI ŽIVOT

Što može biti uzbudljivije od života na visokom položaju, bogatstva i utjecaja, uz noćni život koji često puta uz to ide? Kao što to obično biva trebalo je proći mnogo godina prije no što su Robert Mahiri i Serge Divounguy uspjeli doći na takvo mjesto. Prolaskom vremena, međutim počeli su razumjevati da je cijena takvog života previsoka i pitali su se da li su zapravo za tim čeznuli — na neki ih je način takav život uništavao. Zatim su, poput Aulisa Pesonena i Trevora Benriena, otkrili uzbudljiviji i ispunjujući život, takav život za kakvim su zaista čeznuli — mir uma, radost života, i dobri obiteljski odnosi.

Trevor Bendrien (str 7)

Pierre Fey (str 9)

Serge Divounguy (str 13)

2 Aulis Pesonen (str 16)

**Robert Mahiri,
Nairobi, Kenija**

Odgojen sam u tipičnoj Mkuria poligamijskoj obitelji. Moja je majka bila najstarija žena, a ja sam bio najstariji sin. Naše se mjesto nalazi u Kehancha oblasti Južnog Nyanza distrikta u Keniji, šezdesetak milja istočno od jezera Viktorija i 350 milja zapadno od Najrobija. Moj je otac, po zanimanju policajac, proputovao cijelu zemlju, a također je bio upućen u kršćansku vjeru. Međutim, umirovljen je prije no što sam ja napunio desetu godinu života, vrativši se tradicionalnom načinu života.

Odlazak u školu iziskivao je svakodnevno pješačenje od dvanaest milja u svakom smjeru. Tu su školu vodili misionari, od kojih sam saznao o Isusu Kristu, te sam ga 1953 pozvao u svoj život. Po završetku koledža, vratio sam se u svoj kraj kao učitelj.

Siječnja 1964. godine oženio sam Flois, koja je bila kršćanka. Prije no što je istekla prva godina našeg braka, dobio sam državnu stipendiju za studij u Sovjetskom Savezu, te sam na taj način bio otprilike šest godina odvojen od svoje supruge. Nakon godine dana pripremnog studija jezika, proveo sam pet godina na Moskovskom državnom univerzitetu studirajući pravo. To mi je donijelo magistarsku titulu pravnih nauka, sa kojom sam se nakon pet godina vratio u Keniju. Na univerzitetu sam susreo mnoge ljude iz različitih

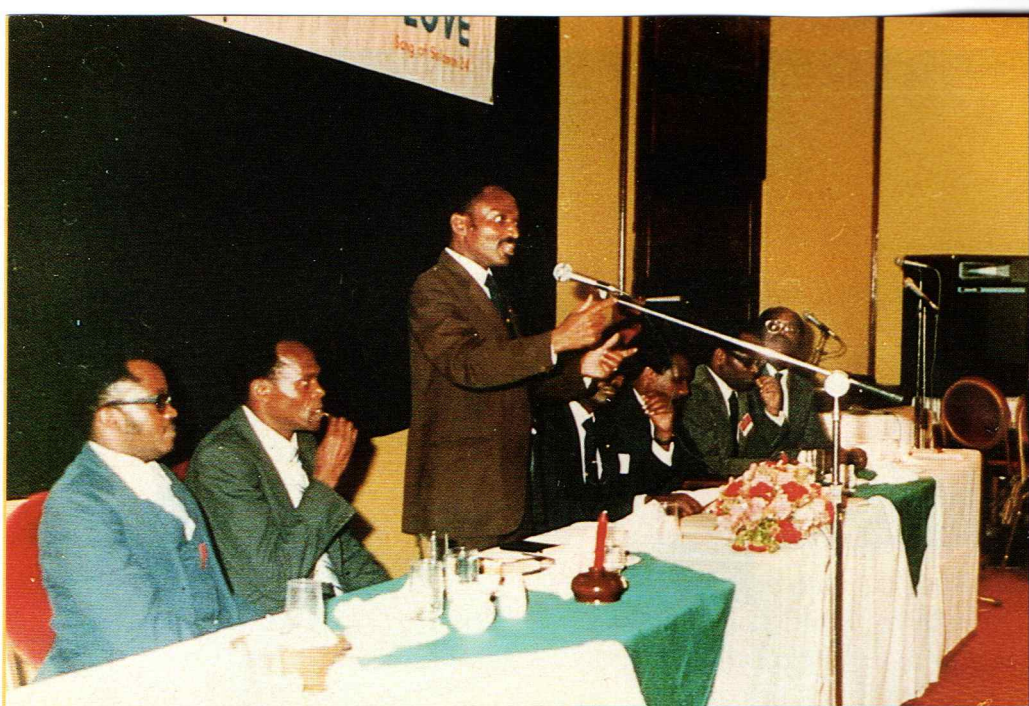

CIJENA KOJA SE MORA PLATITI

zemalja, raznih jezika, kultura, političkih i ekonomskih sistema, te raznih religioznih ograničenja kojima su u svojim zemljama bili izloženi, naročito kad je bila riječ o kršćanima. Tjekom godina moje se vjera ohladila tako da me ta ograničenja kojima su kršćani bili izloženi nisu previše uznemiravala.

Po povratku u Keniju, u manje od tjedan dana dobio sam unosan posao u Ministarstvu unutrašnjih poslova u Naj-

robiju. Ubrzo me zarobio način života velegrada, te sam postao presvjedočeni ateist. Čak sam se i oštro suprotstavljao kršćanima, crkvi i Bibliji. Posjedujući moć i novac, mislio sam da sam uspio: zaista sam uživao u životu! Nažalost, noćni me život skupo stajao novca i vremena, kao i moje obitelji. Mnoge sam noći došao kući nakon 3 sata ujutro, a također sam i vikendima izbivao iz kuće. To je naravno, skoro uništilo odnos između mene i moje supruge, a

Robert Mahiri govori na skupu MZPLJCE (FGBMFI) u Keniji

što se tiče djece, ona su me rijetko kad i imala priliku vidjeti.

Na poslu sam također imao napete međuljudske odnose. Glavna tema dana bila je korupcija — pretvarala se u lov na vještice. Moje se zdravstveno stanje također pogoršavalo. Unatoč tome što lječnici nisu mogli pronaći neki ozbiljniji problem, ja sam osjećao bol i hladnoću kao da se nalazim na vrhu brda Kenija. Stoga sam se oblačio kao da je zima, unatoč tome što je temperatura prelazila 32°C! Počeo sam sve više piti i pušiti, što je također imalo svoju cijenu, a ja sam k tome još morao brinuti za suprugu i sedmero djece, kao i za širu obitelj, oca, majku, braću i sestre itd. Život je postao veoma težak i gorak.

Kako mi se u to vrijeme zdravstveno stanje pogoršalo, prijatelj me odveo vječarima. Zarezali bi mi kožu na potiljku, rukama i nožnim prstima. Posuli bi me crnim praškom, dali mi da

popijem neku tekućinu, i progutam neki prašak. Često puta bi me posjeli na vrlo prljav pod, posut zrnjem i ljuskama, i davali mi zaštitne čini. Bile su to male vrećice u kojima su bile kosti, kosa i sl. koje sam naravno svo vrijeme morao nositi uza se.

Pristankom mojih roditelja i tihom podrškom moje supruge odlazio sam od jednog do drugog vječara. To je također značio veliki utrošak novca i vremena, bilo zbog čekanja pred njihovim prljavim klinikama, bilo zbog dugotrajnih putovanja, da bi se do njih došlo. Neke sam čak i doveo u svoju kuću ili na radno mjesto — sve u uzaludnom pokušaju da se oslobodim zla i demona, za koje sam pretpostavljao da su me zaposjeli! Moram na žalost reći da je to uobičajena praksa. Mnogi ljudi, bez obzira na svoje zdravstveno stanje, položaj ili obrazovanje, troše veliki dio svojega imanja u pokušaju da se domognu

vradžbina, bilo za zaštitu, bilo za napredak. Često bih se puta jedan dan osjećao dobro, da bi mi već slijedećeg dana bilo još gore. To nije predstavljalo problem za vračare; jednostavno bi zahtjevali još više novca za tzv. bolji tretman. Ovakova vrsta postupanja nije neuobičajena čak ni za ljude na visokim položajima kao što je bio moj.

U to vrijeme, bila je to 1977godina, jedan moj prijatelj, misionar, pozvao me u crkvu. Nakon periodau nutrašnjih borbi postao sam redoviti posjetilac crkve. Otprilike dva tjedna prije Božića 1978, nazlazio sam se na uobičajenom nedjeljnom bogoslužju. Na kraju propovjedi, priopovjednik je uputio tri poziva —prvi onima koji po prvi puta žele u svoj život pozvati Isusa Krista, drugi onima koji su se udaljili od vjere i žele ponovo svoje živote predati Isusu, i treći onima koji imaju neku drugu potrebu. Napokon sam se na treći poziv

Mnogi ljudi bez obzira na bogatstvo, položaj ili odgoj potroše mnogo truda i novca u nastojanju da privuku na sebe pažnju zbog svoje zaštite ili im to služi kao sredstvo uspjeha.

odazvao. Propovjednik nas je vodio u općoj molitvi predanja naših života Isusu i molitvi Bogu da nas iscjeli i pomogne nam u našim ostalim potrebama. Ta je molitva izmjenila moj život. Tog poslijepodneva u mom srcu nije bio mira. Bio sam vrlo uznemiren, kao da nešto očekujem.

Robert Mahiri i njegova supruga Flois

Dok su se djeca spremala u krevet, zamolio sam suprugu da upali vatru. Bilo je oko 10 sati navečer kad sam u prisustvu moje supruge uzeo sve vradžbine, štapiće, kosti i kose i jedno po jedno pobacao u vatru. Sve sam pretražio, kako bih bio siguran da nije ostalo ništa do pepela. Nakon toga sam svoje oči i ruke podigao Bogu. Još jednom sam mu se potpuno predao i zamolio ga da potpuno uništi utjecaj svih čina koji su nada mnom i mojom obitelji bili zazvani, bilo u mojem domu, uredu, roditeljskom domu, kroz gatanje, pijenje, jedenje ili obredno zarezivanje. Zamolio sam Boga da od tog trenutka preuzme potpunu kontrolu nad mojim životom u svakom njegovom segmentu.

Na moje veliko iznenađenje Bog je prihvatio moju molitvu. On me u potpunosti oslobodio i iscjelio. Moja je obitelj bila pred raspadom, i na poslu sam imao problema. Ali Bog je to sve promjenio. Sada me zdravlje dobro služi, bez obzira na vremenske uvjete, a i moji obiteljski odnosi su u potpunosti obnovljeni. U uredu između mene i mojih kolega vlada izvanredno razumjevanje — kako sa pretpostavljenima tako i sa mlađim kolegama.

Dvadeset i sedmoga svibnja 1983. godine zamolio sam Boga da me ispuni svojim Svetim Duhom te sam tada dobio krštenje Duhom Svetim. Otada odlučnije svoju vjeru sa drugima djelim. Listopada te iste godine, zatražio sam od Boga da mi pokaže gdje bih mu najbolje mogao poslužiti.

Uključio sam se u rad MZPLJCE i čak sam postao jedan od direktora MZPLJCE za Keniju. Njihovi sastanci za ručak su mjesta na koja slobodno mogu pozvati ljude i sa viših funkcija. Postoje ljudi koji inače ne bi rado pošli u crkvu, ali se rado odazivaju na MZPLJCE objed. Vidjeli smo mnoge

kako predaju svoje živote Isusu Kristu. Ljudi, uništene obitelji i poslovi, bili su iscjeljeni i oslobođeni, bilo u Keniji, bilo u drugim djelovima svijeta.

Godine 1979 mog su sina proglasili mentalno zaostalim i smjestili ga u specijalnu školu. Nakon što smo se 1983. godine molili za njega Bog ga je iscjelio i on se vratio u normalnu školu. Dobro napreduje i potpuno je normalan.

Unatoč magisteriju iz pravnih znanosti koji sam stekao 1968. godine, kao i magisterij iz poslovne administracije, godinama sam zapravo radio poluilegalno. Molio sam u vezi te situacije i vjerovao da će mi Bog iskazati svoju dobrotu. U siječnju 1986, nakon 18 godina, dobio sam pismo od Savezne uprave koja se bavila pitanjem postavljanja odvjetnika, u kojem se potvrđivala moja kvalifikacija. Do kraja lipnja 1986, sve su formalnosti uređene, te sam ponovo bio postavljen za državnog odvjetnika (ministra) u uredima Ministarstva unutrašnjih poslova.

Gospodin Isus mi je također pomogao u napredovanju i na mnogim drugim područjima. Omogućio mi je kupovinu obiteljske kuće u luksuznom djelu Najrobija, nešto zemlje u stambenoj zoni desetak kilometara od centra Nairobija i farmu udaljenu dvadesetak kilometara od centra grada. Bog se uistinu pobrinuo za sve moje potrebe i htio bih mu za to zahvaliti. Svemoćni Bog je dobar. On iscjeljuje, spasava, i oslobađa iz svih nevolja i problema.

Robert Mahiri i njegova supruga Fiols imaju sedmero djece i dvoje unučadi. On je ministar unutrašnjih poslova u Keniji, direktor i generalni sekretar MZPLJCE u Keniji. Također je i predsjedavajući evandeoskih crkava u Keniji.

ČOVJEK U PLAMENU

Zahvatio me čudan strah a zatim je netko upao i rekao: »Skladište spužve je u plamenu!«... Kad sam se našao na dest metara od plamena, eksplodirala je ekspanziona posuda. Vidio sam samo...

**Trevor Bendrien,
Zapadni Yorkshire, Engleska**

Naučivši svirati gitaru sa šesnaest godina, proveo sam puno vremena svirajući u barovima i klubovima, a kasnije i u klubovima narodne glazbe. Tada sam jednog dana susreo djevojku po imenu Helena, koja je redovito pohađala crkvu. Premda osobno nisam već nekoliko godina bio u crkvi, nisam se nikada poput mojih prijatelja odavao piću, pušenju i kockanju.

Nakon što smo se oženili naš je život počeo teći svojim uobičajenim tokom. Puno sam radio, tako da bih u nedjelju ujutro, kad bi moja supruga otišla u crkvu, ja ostajao u krevetu.

Nakon devet mjeseci dobili smo ponudu da iznajmimo brod na jezeru Windermere i da tu provedemo tjedni

odmor. Crkva u blizini, organizirala je poseban sastanak, i budući da sam vidio da bi mu Helena rado prisustvovala, pošli smo zajedno. Te sam večeri vidio ljude kako pjevaju i vesele se. Prilično impresioniran, izazvao sam Boga: »Ako ima nečeg u tome, daj mi neki znak.«

Slijedećeg smo dana ukrcali naš brod na prikolicu i autoputem M6 krenuli na jug kući. Izenada je Helena povikala: »Pretiče nas!« Okrenuo sam se da vidim uspaničenog vozača na srednjoj traci koji je gledao u naš otpali kotač ispred sebe. Teškom mukom uspio sam zaustaviti vozilo. Izašao sam pokupiti kotač. Ispod njega se nalazio novi sjajan ključ za matice. Pokupio sam ga i strpao u džep.

Vrativši se do broda, ustanovio sam da ni u automobilskom ni u brodskom alatu nema ključa kojim bih zavrnuo matice na kotaču. Spremao sam se otići do neke automehaničke radionice, kad sam se sjetio ključa koji sam našao. Savršeno je pristajao, te sam uspio učvrstiti kotač. Pretvaranje vode u vino, ne bi me impresioniralo, ali ovo sam shvatio. Polako sam razumjevao što leži u pozadini cjelog slučaja. Dobio sam traženi znak ali mi se činilo da je kršćanstvo preteško za mene. Svejedno sam odlučio da o svemu promislím. Nakon toga sam došao na ideju da posjetim lokalnu crkvu. Svo to vrijeme supruga mi nije ništa govorila: jednostavno je za mene molila, kao i mnogi drugi, kako sam to kasnije otkrio.

Nakon nekog vremena predao sam svoj život Isusu Kristu. Otada sam započeo duhovno rasti. Grupa za proučavanje Biblije me je počela više privlačiti od plesnih večeri, a večernji crkveni sastanci više od kluba narodne glazbe koji sam inače vodio nedjeljom

uveče. Polako su se moji životni stavovi kao i cjeli moj život počeli postupno mijenjati. U mnogim sam stvarima naučio vjerovati Isusu. Otprilike u to sam vrijeme postao jedan od osnivača Halifax podružnice MZPLJCE.

Svake večeri, prilikom povratka kući iz tvornice u kojoj sam bio zaposlen, razmišljao bih: »Gospodine mislim da ne znam kako bih se ponio kad bi ovo mjesto izgorjelo.« Jednog petka uveče, dok sam još sjedio u svom uredu, čuo sam kako netko trči. Zahvatio me čudan strah, a zatim je netko upao i rekao: »Skladište spužve je u plamenu!« Požar polietilena nije šala. Pozvao sam vatrogasnu brigadu i otrčao na mjesto požara'.

Kad sam se našao na deset metara od plamena, eksplodirala je ekspanziona posuda. Vidio sam samo bljesak eksplozije i siluetu osobe u okviru vrata. Okrenuo sam se i otrčao na suprotnu stranu. Raspitao sam se tko je to bio sa mnom u zgradi ali su mi rekli da unutra nije moglo biti nikoga jer su svi napolju zaokupljeni poslom.

Mnogo je priča povezano sa tim požarom. Na primjer, moja supruga koja je izvana promatrala požar, vidjela je plamene jezike kako se šire prema starijim zgradama, koje su sačinjavale prvobitni dio tvornice. Zavapila je Bogu da zaustavi vjetar. Cijelog vikenda nije zapuhao više ni dašak vjetra. Mjesto Queensbury, gdje se naša tvornica nalazi, smješteno je na 330 metara nadmorske visine i poznato je po jakim vjetrovima i lošem vremenu. Od tog sam dana naučio vjerovati Gospodinu u svim stvarima.

Bendrien-ova obitelj

Trevor Bendrien je direktor obiteljske tvornice W&M Bendrien Ltd. i potpredsjednik je Halifax produžnice MZPLJCE. Helen i Trevor imaju dvoje djece Emmu i Marka.

*Pierre Fey,
Heidelberg, W. Germany*

Oslobođen Okova

Odrastao u Novoapostolskoj crkvi u Strasbourgu, učili su me da jedino naša crkva posjeduje istinu, i da su svi ostali izvan naše grpe, izgubljeni. Takav me je način razmišljanja doveo do mnogih razočarenja. Nisam svoju vjeru mogao sa svima djeliti. Kao da su oko mene bili podignuti zidovi.

Osjećao sam se praznim i tu sam prazninu nastojao ispuniti aktivnostima kao što su meditacija, hipnoza, opuštanje i zaposlenost. Uskoro sam dobro uznapredovao, te sam postao dionik i upravitelj u šest različitih kompanija. Vjerovao sam puno više sebi no Bogu. Oženio sam se i dobili smo djete.

Na žalost, temelji jedne od mojih kompanija nisu bili tako čvrsti kako sam to ja pretpostavljao. Čim su započeli problemi, sve se počelo rušiti poput kule od karata. Moj me odvjetnik savjetovao da sve prodam i prebjegnem u Njemačku. Poslušao sam njegov savjet.

Nakon nekoliko mjeseci njemačka je policija pokucala na moja vrata sa međunarodnom tjeralicom sa zahtjevom za moje hapšenje. Francuska je zatražila moju ekstradiciju. U zatvoru sam proveo 8 mjeseci. Kakav je to bio šok za mene, budući da sam se oduvijek, na svoj način naravno, smatrao poštenim. Postao sam ogorčen i pun mržnje. Bog mi je izgledao dalek. Budući da sam žudio za slobodom kovao sam planove o bjekstvu. Čak sam i svoju suprugu zamolio da mi pomogne.

Kao posljednje utočište, moja se supruga obratila Bogu za pomoć. Jedne večeri, kao odgovor na njezine molitve, Isus mi se približio u mojoj ćeliji. Plakao sam tokom 5 dana. Shvatio sam da sam postao prljav, proklet, tužan, težak,

sebičan i nepošten. U isto sam vrijeme osjećao i njegovu veliku ljubav. Čak mi je izgledalo da je i moja ćelija postala čista i bijela — najljepše mjesto u cijelom mom životu. Isus je tamo u zatvoru promijenio moj život. Nisam mogao prestati pjevati i slaviti ga. Napokon sam našao ono što sam cijeli život tražio: Isusa, njegov mir, njegovu ljubav, njegovo praštanje.

Dok sam suprugi pisao o radosnoj vjesti, molitva moga srca je bila da i ona na isti način upozna Isusa. Nije prošlo dugo i ona je svoj život predala Isusu Kristu.

Isus me nije ostavio tamo u zatvoru. Ubrzo sam bio oslobođen. Danas se nalazim na dobrom položaju, na mjestu gdje i drugima mogu svjedočiti što je Isus učinio za mene. Neki moji klijenti su također poznali Isusa na osoban način, a neki su bili i iscjeljeni nakon što sam se sa njima molio. Sada mogu ponuditi radost, ljubav i nadu. Stvari su se istinski promjenile. Oslobođen sam od religioznih sveza — Isus me oslobodio.

Pierre Fey je izvoznik i osnivač Sinsheim podružnice MZPLJCE. On i njegova supruga Joane imaju troje djece: Tina (12 god.), Lidija (2 god.), i Sara (1 god.).

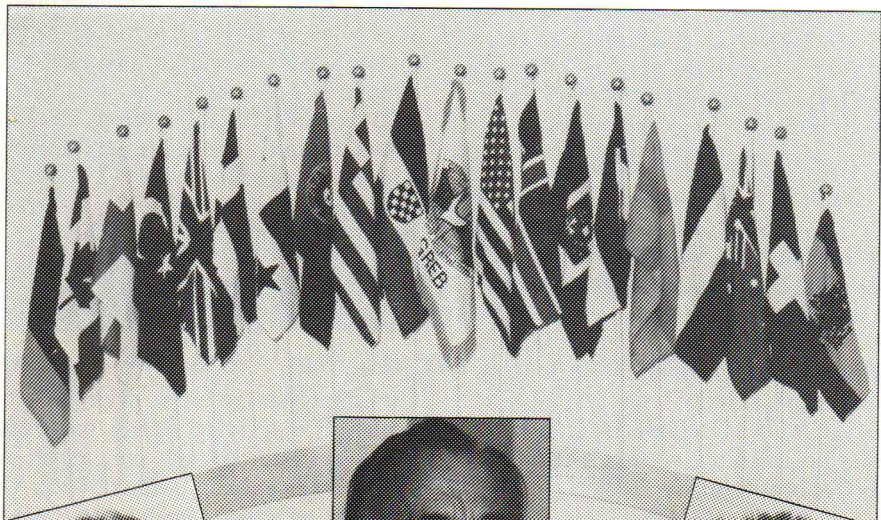
KRŠTENJE DUHOM SVETIM

Krštenje Duhom Svetim je biblijsko iskustvo obećano Isusovim sljedbenicima. Svrha mu je da primaoca ispuni silom i snagom za izvršavanje Božje volje i za svjedočenje. (Djela 1:8)

Prema Djelima 2:4 Krštenje je popraćeno »govorenjem u jezicima« prema nadahnuću Duha. Nije pridržano samo za elitni krug ljudi, već za sve one koji prizovu Isusa u svoj život. (Ivan 1:12)

Za detaljnije informacije preporučujemo knjige: »I govore drugim jezicima« od John Sherrilla i »Devet sati ujutro«, od Dennisa Bennetta.

predstavljam vam
**MEĐUNARODNO
ZAJEDNIŠTVO POSLOVNIH LJUDI
CJELOVITOG EVANĐELJA**

Mirko Novaković
predsjedatelj

prof. Ivan Pletikosa
potpredsjednik

Karmelo Kresonja
kancelar

MZPLJCE je svjetska kršćanska organizacija ljudi koji na specifičan način u svojim sredinama kao zaposleni ljudi ili aktivni članovi na bilo koji drugi način uključeni u društvenom životu imaju za cilj povezivanje ljudi raznih profesija i na čina života u zajedničku životnu materijalnu i duhovnu stvarnost utemeljenu na prokušanim i pouzdanim načelima Biblije.

Sam naziv ove organizacije sadržava u sebi i njezin program:

1. Ono je **MEDUNARODNO** jer ovakav način djelovanja i okupljanja ljudi koji žele u svojim sredinama na pristupačan način približiti modernom čovjeku izvorne vrednote Biblije postoji širom svijeta.

2. Zbog svoje rasne, nacionalne i konfesionalne sveobuhvatnosti ova organizacija je **ZAJEDNIŠTVO** svih takovih ljudi koji za jedinstven cilj postavljaju dobro svakog čovjeka.

3. Zajedništvo je osnovano u Kaliforniji (USA) 1952 god. Pokrenula ga je grupica poslovnih ljudi koji su se okupljali u Kliftonovoj kafeteriji u Los Angelesu gdje su u razgovoru s prijateljima svjedočili iskustva Božjeg djelovanja u vlastitim životima. Zbog takvog načina djelovanja zajedništvo je dobilo obilježje **POSLOVNIH** ljudi koji u svojim poslovnim životima svjedoče o Božjoj dobroti i ljubavi.

4. Uslijed činjenice da su žene osjetljivije i otvorenije za duhovne vrednote, ukazala se potreba da se i modernom muškarcu zaokupljenom svakodnevnim materijalnim poslovima prezentira najveća duhovna vrednota koja će oplemeniti njegov život. Stoga su nosioci zajedništva poslovni **LJUDI** koji provode geslo **»ORA ET LABORA«** — moli i radi.

5. Izvor svoje aktivnosti i uspjeha zajedništvo crpi iz evanđelja — iz objave Svetog pisma držeći da je Biblija kompletna Božja objava i kao takva dostatna i autentična za sva pitanja čovjekovog života. Zbog toga ovo zajedništvo je zajedništvo ljudi **CJELOVITOG** evanđelja.

Zajedništvo nije ograničeno profesionalnim niti konfesionalnim pripadnostima. Sačinjavaju ga ljudi svih profila i pozadina s ciljem da u svojim

sredinama gdje već pripadaju unesu više svjetla.

MZPLJCE **Full Gospel Croatia**

vam prezentira literaturu društvenog, etičkog i kršćanskog sadržaja koja će obogatiti vaše saznanje i promijeniti vaše živote na bolje. Literaturu možete nabaviti u Zajedništvu ljudi cjelovitog evanđelja u Zagrebu, Kneza Branimira 11 u prostoriji HKC (Hrvatska katolička crkva) radnim danom u prijedpodnevnim satima i srijedom od 19-21 sat u lj vremenu, odnosno od 17.30 — 20 sati u zimskom vremenu. Telefon (041)275-224.

»MOĆ ETIČKOG POS- LOVAN, A«

Predstavijamao vam prvu knjigu s područja uspješnog etičkog poslovanja koja vam nudi korisne savjete, od jednostavnog »etičkog upitnika« koji vam pomaže da vrijednujete i provjeravate etičnost svojih odluka, do pet načela moći etike za management. Ove savjete možete lako primijeniti da poboljšate svoje poslovanje i obogatite kvalitetu svoga življenja.

»Moć etičkog poslovanja« nije teoretska rasprava. Peale i Blanchard govore iz svog velikog jedinstvenog iskustva. Otkrivaju nam osnovnu i praktičnu strategiju za etično ponašanje koja nam pokazuje zašto se poštenost u poslovanju ipak isplati.... i uvjeravaju nas da ne moramo varati ako hoćemo uspejeti.

Knjiga »Moć etičkog poslovanja« namjenjena je svakome tko nailazi na etične dvojbe u svom životu. Namjenjena je poslovnim ljudima koji žele znati što im valja činiti da bi stvorili zdravo radno okruženje u kojemu ljudi ne moraju varati da bi uspjeli.

PILOT BOEINGA 747

Serge Divounguy, Libreville, Gabon

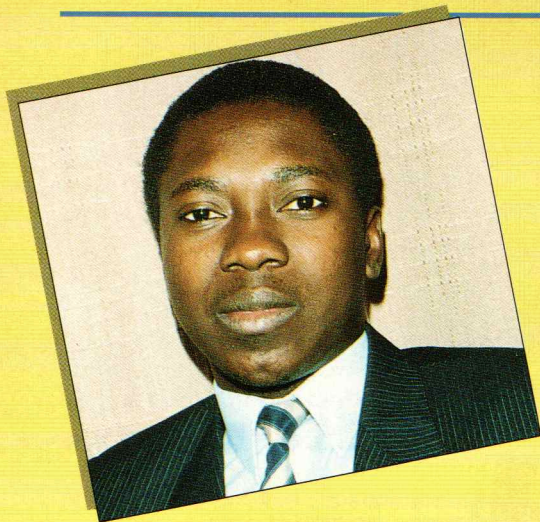
Po završetku mog školovanja za pilota došao sam do spoznaje da je to područje na kojemu bih htio uznapredovati. Odlučio sam poći u Kanadu, ne bih li tamo stekao komercijalnu licencu. Međutim prije odlaska, meni u čast pripremljena je tradicionalna afrička svečanost. Ritualno sam predan duhovima mojih umrlih predaka da me čuvaju na putu.

Tokom mog odrastanja mješao sam kršćanstvo i tradicionalne afričke običaje. Znao sam da postoji sila — Bog — i što sam postajao stariji to sam više

spoznao da je Bog, Bog ljubavi. Pa ipak su još uvijek afrički običaji imali silan utjecaj na moj život.

Neposredno po povratku iz Kanade, našao sam posao. Imao sam 19 godina kad sam se zaposlio kao pilot avio kompanije: Air Service Gabon. Malo po malo sam napredovao sve dok u 25. godini nisam postao pilot Boeinga 747.

Mom je ponosu neobično prijao takav meteorski uspjeh. Naročito sam uživao na dugim letovima kad sam mogao impresionirati žene svojom pozicijom. Nažalost to nije moglo proći bez posljedica, kako po moj novčanik, tako i po moju porodicu. Kod kuće sam bio nervozan i jako malo sam spavao. Uspoređivao sam se sa svojim ocem (uglavnom negativno), koji je u mojim

očima bio, uljudan i briljantan čovjek — netko tko je uspio u životu.

Mnogo puta su me članovi moje obitelji opominjali, podsjećajući me da je vrijeme da uredim svoj život. Pa ipak, niša se nije mjenjalo.

Tada sam jednoga dana susreo staroga prijatelja. Bio je direktor jedne trgovačke kompanije, koja je surađivala sa mojom avio Prijevozničkom kompanijom. Ispričao mi je kako je na kraju pronašao mir — kako mu više nije potreban alkohol jer je na osoban način susreo Isusa Krista. Uočio sam tu promjenu. Nije više organizirao primanja gdje se u društvu mnogih žena služio šampanjac. Slobodno je sa drugima razgovarao o svom odnosu sa Bogom, a svoju vjeru nije mješao sa afričkom tradicijom. Ono što me kod njega izazvalo bila je ta istinska promjena.

Jedan moj bratić koji je tokom svog školovanja, živio kod nas, imao je Bibliju. Nakon susreta sa tim mojim prijateljem, posudio sam ju od njega i počeo ju čitati. Čitajući ju, na mene se spustio mir. Međutim to me nije spriječilo da i dalje, a naročito tokom

letenja, uza se nosim talismane, kao zaštitu od zlih utjecaja. U Bruxellesu sam otišao u aerodromsku katoličku kapelu na molitvu. Dobio sam krunicu i molitvenik za misu. Dan bih počinjao sa tri izmoljene krunice. Noću bih je stavljaio pod svoj jastuk. Na kraju nije postala ništa drugo, do još jedna od mnogih vradžbina koje su mi trebale donijeti sreću — još uvijek nisam imao osobni odnos sa Bogom.

Jednoć sam prolazeći Parizom, sa prijateljem koji je tamo radio, svratio u noćni klub. Nešto kasnije sam također trebao prenoćiti u Parizu. Prijatelj me nazvao i rekao: »Serge, htio bih te vidjeti. Želio bih razgovarati s tobom.« Rekao mi je kako je u noćnom klubu susreo djevojku koja ga je odmah zapitala da li je on kršćanin. Nakon njegovog potvrdnog odgovora, odgovorila je: »Kakav si ti to kršćanin. Posjećuješ noćne klubove. Lažeš ženama i nevjeran si svojoj supruzi. Poznam kršćane ovdje u Parizu koji su sretni i imaju mir. Vode tih život i nisu nepošteni poput tebe.«

Nastavio mi je objašnjavati kako je nakon nekoliko dana imao priliku razgovarati sa jednim bračnim parom iz Zaira koji su ga poučili na koji način da pristupi Bogu i zamoli od njega oproštenje za loše stvari koje je počinio i da ga zamoli da započne novi život.

I meni se pružila prilika da ih upoznam. Kad sam ušao u njihov dom, preplavio me osjećaj mira koji nikada ranije nisam iskusio. Pokazali su mi video traku, na kojoj je propovjednik govorio o mnogim iskustvima koja je imao — o promjenjenim životima koje je vidio, o iscjeljenjima kojima je prisustvovao, sve po sili Isusa Krista. Vidjevši ljubav Božju, pao sam na koljena i počeo plakati. Nakon toga smo pročitali odjeljak Pisma i ja sam predao

svoj život Isusu Kristu, zamolivši ga da mi oprostí moj sebični način života. Kad sam se vratio u Gabon, moja je supruga odmah zamjetila da se nešto promjenilo.

Došlo je vrijeme mojeg rođendana i moje su mi kolege priredile razuzdanu zabavu. Slijedećeg sam se jutro probudio sa prostitutkom u krevetu. Kad sam se pun srama vratio kući, moja mi je suprug rekla: »Ako to znači vjerovati Bogu, tada i ne vrijedi mnogo.« Počeo sam plakati pavši na koljena, ali nisam mogao moliti. Tada su me moj bratić i brat došli posjetiti. Pokazali su mi biblijski stih: »Dakle, ako je tko u Kristu, on je novi stvor; staro je nestalo, novo je, evo, nastalo.« 2 Korinćanima 5:17. Zatim su se molili za mene, i tek tada sam shvatio koliko me Bog ljubi. Bog me u potpunosti oslobodio!

Vidjevši, od tog trenutka radikalnu promjenu u mom životu, moja je supruga počela sa mnom odlaziti u crkvu. Malo po malo učila je o Bogu i predal a svoj život Isusu Kristu.

Sigurno da od tada život nije postao dosadan. Život sa Isusom je uzbuđujući.

Kod kuće više nisam nervozan. Naš je dom mjesto mira — Bog je iscijelio moj pokvareni odnos sa suprugom. Više mi nisu potrebne pijanke van kuće. One su mi samo donosile osjećaj krivice i svakovrsne probleme. Svako zadovoljstvo koje su donosile iščezlo bi već i prije no što bi se večer primakla kraju, one nikada nisu ispunile moju prazninu. Isus je na drugoj strani, učinio upravo to.

Njegova je radost od trajne vrijednosti. U stvari on nije samo ispunio prazninu u meni, već radost i mir koji on donosi svakog dana se sve više umnožavaju. Za razliku od pijanki i Prijateljica noći, on ne prekida odnose sa onima koje volim. On ih čak poboljšava. Jedino mi je žao što nisam ranije poslušao one koji su mi govorili o Isusu. Da jesam, izbjegao bih mnogo boli i žalosti.

Serge Divounguy je pilot Boeinga 747 s Air Gabona i nacionalni direktor MZPLJCE u Gabonu. On i njegova supruga Angela imaju dvoje djece: Orphe (8 god.), i Oneff (7 god.).

NIŠTA NIJE NEMOGUĆE

*Aulis Pesonen,
Helsinki, Finska*

Sa petnaest sam se godina teško razbolio. Vežan za krevet, počeo sam tajno čitati Bibliju. Posljedica toga bila je da sam da naučio nešto o nebu i paklu, te sam počeo iskreno tražiti Boga. Te sam iste godine susreo prijatelja koji se na kraju molio sa mnom dok sam ja svoj život predao Isusu Kristu.

Nikada nisam bio alkoholičar niti sam imao nekih većih životnih problema. U mladosti sam postao kršćanin i tokom svih godina bio sam iskreni vjernik. Negdje 1978 god, iz čiste radoznalosti, zajedno sa mojom obitelji posjetio sam sastanak karizmatičkih kršćana. Moj mlađi sin koji je u to vrijeme bio pet godina star, imao je kroničnu upalu uha, što je zahtijevalo stalni medicinski nadzor. Na polovici sastanka, meni i mojoj supruzi je bilo dosta, te smo izašli na kavu, dok je naš sin ostao čekajući u redu onih koji su željeli da se za njih moli.

Kad sam se kasnije vratio po njega, upravo u tom trenutku propovjednik ga je

upitao: »Koji je tvoj problem mali čovječe?« Pokazao mu je infekciju uha na što je govornik rekao: »Molit ću za tebe, i dok se budem molio, Duh Sveti će sići na te, i ti ćeš biti iscjeljen.« Dok se za njega molio, naš je dječak pao na pod. Malo kasnije mi je pristupio i rekao: »Tata, do sada nisam vjerovao Isusu, ali sada mu vjerujem. Onoj sili nisam mogao odoljeti.« Dok smo izlazili iz dvorane rekao sam supruzi: »Ukolio ovaj momak ostane zdrav u slijedeća tri mjeseca, početak ću

ponovo proučavati Pismo.« I nakon šest mjeseci on je još uvijek bio zdrav, unatoč tome što više nije uzimao lijekove. Danas je još uvijek zdrav, a ja još uvijek proučavam Bibliju.

Nakon toga sam 1979. godien počeo moliti za krštenje Duhom Svetim i za

Znadete li da molitva djeluje? Zaista djeluje!

Božju silu — da bih i ja mogao biti u stanju moliti za bolesne i doživjeti njihovo iscjeljenje. Rezultat toga je bio potpuno promjenjen moj život, kao i život moje obitelji.

Iz Biblije sam naučio da je Sveti Duh još uvijek aktivno djelatan među nama danas. Želio sam tu vrstu Duha kakvu je imao onaj govornik. Nakon nekoliko mjeseci, dok sam sam sjedio kod kuće kod otvorene Biblije na stolu, kleknuo sa i molio: »Gospodine, ispuni me Duhom Svetim, i daj mi neki dokaz za to.« Nakon nekoliko sekundi osjetio sam kako mi na usne naviru neke čudne riječi koje su bile potpuno drugačije od finskih. Instiktivno sam shvatio da doživljavam ono isto iskustvo o kojem sam čitao u Djelima apostolskim. U to se vrijeme moja supruga nalazila u našoj vikendici udaljenoj oko

200 milja. Ona je doživjela isto iskustvo, kao i ja, primivši krštenje Duhom Svetim.

Otada smo počeli moliti za sijaset različitih stvari, i znate što? Funkcionira! Molitva je postala naš svakodnevni običaj.

Na primjer, radio sam kao referent prodaje. Jednom prilikom smo radili na prodaji jednog kompjutera tokom šest mjeseci. Sjećam se kako sam sjedio u svom uredu očekujući dolazak predstavnika i moleći Boga: »Nemam što doprinjeti ovom ugovoru. Molim te pobrini se za to, tako da kad sve prođe, imam na čemu zahvaliti Tebi.« Tokom razgovora jedina stvar koja mi je pala na pamet bila je: »Kako možete postati konkurentniji?« Nakon što je sastanak bio završen, ubrzo smo zaključili ugovor.

Slijedećeg jutra su me nasamo posjetila tri čovjeka, pitajući: »Kako si uspio potpisati taj ugovor? To nije bilo moguće.« Odgovorio sam: »Da li zaista želite znati?« Kad su potvrdno odgovorili, ispričao sam im o jučerašnjoj molitvi. Moj je šef bio strašno impresioniran, a drugi čovjek koji se dičio svojim ateizmom, kasnije je postao kršćanin. Prije svakog velikog projekta, ja molim, i mnogi od mojih kolega mogu potvrditi kolike su nemoguće teške stvari postale stvarnost.

Otkad sam primio krštenje Duhom Svetim, pitao sam Isusa da mi pokaže što on želi da učinim za njega, a također sam

***U sredini: Aulis i Irja Pesonen s najmladim unučetom.
Desno: njihov sin Tero. Lijevo: Tarmo i njegova supruga.***

bio u stanju da svoju vjeru sa mnogima podjelim.

Jednom, dok smo bili na kućnom sastanku, jedan je čovjek izrekao proroštvo o tome kako će me Bog upotrijebiti na poseban način. Nasmijao sam se. Međutim nakon nekoliko godina jedan je gost sa Filipina izrekao isto proroštvo kao i Jedan šovjek iz SAD-a. Upozoren sam da se u ništa ne zaljećem, već da tražim Boga i budem spreman. Kad sa Isusove strane, sve bude spremno, na vrijeme ću to saznati. Prestao sam se smijati i počeo ozbiljno moliti.

Nakon nekoliko mjeseci čovjek sa Novog Zelanda, izrekao je istovjetno proroštvo. Zatim me je čovjek iz Chicaga pozvao na sastanak MZPLJCE u Finskoj. Na početku sam se osjećao kao stranac u svemu tome, ali kad je govornik počeo govoriti, ugledao sam viziju zemlje i bjelog goluba kako kruži oko nje. Čuo sam glas kako govori: »Kako sam ti navijestio preko svojih proroka, pozvat ću te na istok i zapad, na sjever i jug i sad ću ti pokazati da će to biti tvoj specijalni zadatak.« Odgovorio sam: »Gospodine, pa ja čak ni ne govorim engleski. Ne razumijem te ljude, ali ti si na vlasti i Tebi nije ništa nemoguće.«

Na kraju sastanka, govornik, John Wright, iz Engleske, rekao je, da je njihov običaj da na kraju sastanka naprave listu ljudi iz dotičnog mjesta, koji su spremni započeti podružnicu MZPLJCE, a za koje će se oni redovito moliti. Sačinili su listu od oko dvadesetak imenai izašli. Kad su se vratili moje je ime bilo između četvero pročitanih imena. Otada sam uključen u ovaj rad.

Vidio sam Božje djelovanje u životima mnogih. Nemoguće stvari postaju moguće kad svje povjernje stavimo u Isusa Krista.

Aulis Pesonen je više od dvadeset godina bio menadžer u Finairu a nedavno je počeo privatni posao. On je nacionalni predsjednik MZPLJCE u Finskoj. Auliss i njeova supruga Irja imaju dvoje djece Tamo i Tero.

JESHERILL NAJSRETNJI LJUDI NA SVIJETU

Ova uzbudljiva knjiga, koja se kod nas pojavila 1984. godine u izdanju »Kršćanske sadašnjosti« iz Zagreba, prikazuje vrio autentično život i rad američkog farmera, Demosa Shakariana, porijeklom iz Armenije, poznatog kao osnivača Međunarodnog zajedništva poslovnih ljudi za širenje cjelovitog Evanđelja. Knjigu možete naručiti kod izdavača ovog časopisa (vidi stranu 19), po cijeni od 40, dinara.

Zajedništvo ljudicjelovitog evanđelja je među narodno zajedništvo kršćana čije su tri osnovne svrhe:

1. Svjedočiti u današnjem svijetu o Božjoj prisutnosti i sili širenjem punog evanđelja za čitavog čovjeka.
2. Pružiti temelj kršćanskom zajedništvu za one koji su doživjeli Isusa Krista, da ih u tome učvrsti, kako bi, ojačani i obnovljeni, ćelije svojih lokal zastupa nikakvu crkvu niti denominaciju, već u najširem smislu služi Crkvi Isusa Krista.
3. Ostvariti veće jedinstvo među kršćanima.

Dragi čitaoc!

Čitajući o iskustvima ljudi u ovom broju časopisa »Glas«, možda se pitate da li biste i vi mogli osobno uzvjerovati i upoznati Boga. Isus je rekao da svatko tko želi upoznati Boga, koji je Duh, mora doživjeti novo rođenje u svom duhu. Zbog toga je potrebno:

1. Priznati Bogu da ste živjeli sebičnim životom. S obzirom da niste Bogu prepustili vlast nad svojim životom, pogrešno ste živjeli i odvojeni ste od Boga. »Jer su svi sagriješili i lišeni su Božje slave...« (Rimljanima poslanica 3:23).

2. Pokajte se i okrenite se Bogu. Zamolite ga da vam oprostí sve vaše prošle grijehé i zatražite njegovu pomoć tako da biste mogli živjeti Bogu ugodnim životom. »Ako se ne obratíte, svi ćete tako izginuti.« (Luka 13:3).

3. Vjerujte da je Isus, Sin Božji, umirući na križu uzeo vaše grijehé na sebe, kako bi vi danas mogli primiti Božje oprostjenje. »Da, Bog je tako ljubio svijet, da je dao svog jedinorodenog Sina da ne pogine ni jedan koji u nj vjeruje, već da ima život vječni.« (Ivan 3:16).

4. Recite Bogu da sada primete Isusa za svog Spasitelja i Gospodara svog života. »Ako ustima svojim priznaješ Isusa Gospodina i srcem svojim vjeruješ da ga je Bog uskrisio od mrtvih, bit ćeš spašen.« (Poslanica Rimljanima 10:9). Ukoliko ste, nakon temeljitog razmišljanja i pažljivog čitanja ovih biblijskih tekstova, odlučili učiniti ovaj presudan korak, tada vas želimo ohrabriti da glasno molíte ovu molitvu:

»Dragi Bože! Znam da sam grešnik i da sam kao takav na putu u propast. Vjerujem u svom srcu da je Isus, tvoj Sin, umro za sve grešnike, uključujući i mene, te da je On prolio svoju krv za oprostjenje mojih grijeha, Priznajem Isusa za svog Spasitelja i Gospodara mog života. Zahvaljujem ti za dar vječnog života. Pouzdajem se dalje u tvoju pomoć, da živim tebi ugodnim životom.«

Ne oslanjajte se na svoje osjećaje. Oni nisu pravi dokaz da vas je Bog prihvatio. Osjećaji su promjenjivi, a vaš novi odnos s Bogom počiva na sigurnim Božjim obećanjima (Poslanica Rimljanima 10:13). Nemojte se stidjeti reći drugima o svom odnosu s Isusom

(Matej) 10:32). Odredite si redovno vrijeme za molitvu i čitanje Biblije (1. Petrova poslanica 2:2; Psalm 37:4; Rimljanima 8:14).

Javite nam se, ukoliko ste donijeli ovu odluku svog života, kako bismo vam mogli poslati daljnje informacije i poslužiti vam radi daljnjeg praktičnog napredovanja u životu s Isusom.

Pišite na adresu uredništva:

ZAJEDNIŠTVO LJUDI
CJELOVITOG EVANDELJA,
Branimirova 11,
41000 Zagreb

GLAS

No. 906, br. 2, 1990 / 91, cijena 5 din.

Izdaje: »Izvori«, p.p. 370, 54103 Osijek.

Uredništvo: Branimirova 11, Zagreb Glavni i odgovorni urednik: Mirko Novaković Naklada: 3000 komada.

Copyright za prevedene tekstove ima: FGBMFI, 30, Mechelse Steenweg, Leuven, Belgija. Editor: Blair Scott, No. 906 Copyright za domaće tekstove ima: Mirko Novaković, Branimirova 11, Zagreb.

ZAJEDNIŠTVO LJUDI
CJELOVITOG EVANDELJA

Kneza Branimira 11, 41000 Zagreb.
TEL: (041)275.224.

- Želim više doznati o ZLJCE Pošaljite mi informacije.
 - Želim doznati za k arizmatičke skupove.
 - Želim doći do Kršćanske literature biblijskog sadržaja.
 - Želim priložiti svoj novčani doprinos za širenje Evandjelja u našoj zemlji.
- Ime, prezime, i adresa, telefon.

U OVOM BROJU

ČOVSEK U PLAMENU

str. 7

PILOT BOEINGA 747

str. 13

NIŠTA NIJE NEMOGUĆE

str. 16

MEĐUNARODNO
ZAJEDNIŠTVO
POSLOVNIH LJUDI
CJELOVITOG EVANĐELJA

Daljnje informacije: Kneza Branimira 11, Zagreb.